

41998A0123(01)

1998 1 23

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

C 24/2

KONVENCIJA**dėl muitinės administracijų tarpusavio pagalbos ir bendradarbiavimo, parengta vadovaujantis Europos Sąjungos sutarties K.3 straipsniu**

Šios Konvencijos AUKŠTOSIOSIOS SUSITARIANČIOSIOS ŠALYS, Europos Sąjungos valstybės narės,

REMDAMOSI 1997 m. gruodžio 18 d. Europos Sąjungos Tarybos aktu;

PRISIMINDAMOS, kad reikia stiprinti Konvencijos dėl muitinės administracijų tarpusavio pagalbos, pasirašytos 1967 m. rugsėjo 7 d. Romoje, įpareigojimus;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad muitinės administracijos Bendrijos muitų teritorijoje, ypač įvažiavimo į ją ir išvažiavimo iš jos punktuose, yra atsakingos ne tik už Bendrijos taisyklių, bet ir už nacionalinių įstatymų pažeidimų prevenciją, tyrimą ir stabdymą, svarbiausia Europos bendrijos steigimo sutarties 36 ir 223 straipsniuose numatytais atvejais;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad didėjantys visų rūšių neteisėto gabenimo mastai kelia didelę grėsmę visuomenės sveikatai, dorovei ir saugumui;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad turėtų būti reglamentuota kaip taikomos konkrečios bendradarbiavimo formos, apimančios priemones, kurių tikslas – tam tikrų veikų, pažeidžiančių ir valstybių narių nacionalinius įstatymus, ir Bendrijos muitinės veiklą reglamentuojančius teisės aktus, prevencija, tyrimas ir persekiojimas ir kad šios abipus valstybių sienų vykdomos priemonės visuomet privalo būti taikomos laikantis teisėtumo (vadovaujantis atitinkamais įstatymais, taikomais prašymą gavusioje valstybėje narėje, ir šios valstybės narės kompetentingų institucijų direktyvomis), subsidiarumo (tokių veiksmų imamasi tik tais atvejais, kai aišku, kad kitų mažiau veiksmingų priemonių nepakanka) ir proporcingumo (priemonės mastą ir trukmę nustatant pagal tikėtino pažeidimo reikšmingumą) principais;

ĮSITIKINUSIOS, kad būtina stiprinti bendradarbiavimą tarp muitinės administracijų nustatant procedūras, kurias taikydamos muitinės administracijos galėtų veikti kartu ir keistis duomenimis, susijusiais su neteisėtu gabenimu;

TURĖDAMOS OMENYJE tai, kad muitinės administracijos, atlikdamos savo kasdienį darbą, privalo įgyvendinti ir Bendrijos, ir nacionalinių teisės aktų nuostatas ir dėl to nuolatos egzistuoja akivaizdus poreikis užtikrinti, abiejų sričių teisės aktų nuostatos, reglamentuojančios tarpusavio pagalbos ir bendradarbiavimo tvarką, tobulėtų kuo panašesne linkme,

SUSITARĖ DĖL ŠIŲ NUOSTATŲ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS**BENDROSIOS NUOSTATOS***1 straipsnis***Taikymo sritis**

1. Nepažeisdamos Bendrijos kompetencijos, Europos Sąjungos valstybės narės teikia viena kitai tarpusavio pagalbą ir bendradarbiauja per savo muitinės administracijas siekdamos:

— užkirsti kelią nacionalinių muitų teisės aktų nuostatų pažeidimams ir juos išaiškinti,

ir

— persekioti ir bausti už Bendrijos ir nacionalinių muitų teisės aktų nuostatų pažeidimus.

2. Nepažeidžiant 3 straipsnio nuostatų, ši Konvencija nedaro įtakos teisės aktų nuostatoms, kurios taikomos teisminių institucijų viena kitai teikiamai tarpusavio pagalbai baudžiamosiose bylose, palankesnėms dvišalių ar daugiašalių susitarimų tarp valstybių narių nuostatoms, reglamentuojančioms bendradarbiavimo, nurodyto šio straipsnio 1 dalyje, tarp muitinės administracijų arba kitų kompetentingų valstybių narių institucijų tvarką, ar tos pačios srities tarpžinybiniais susitarimams, sudarytiems vadovaujantis suderintais teisės aktais arba specialia sistema, numatančia abipusį tarpusavio pagalbos priemonių taikymą.

2 straipsnis

Igaliojimai

Muitinės administracijos taiko šią Konvenciją naudodamosi igaliojimais, kuriuos joms suteikia nacionalinių teisės aktų nuostatos. Jokios šios Konvencijos nuostatos negali būti aiškinamos kaip turinčios įtaką igaliojimams, kuriuos muitinės administracijoms, kaip jos apibrėžtos šioje Konvencijoje, suteikia nacionalinių teisės aktų nuostatos.

3 straipsnis

Santykis su teisminių institucijų teikiama tarpusavio pagalba

1. Šios Konvencijos taikymo sritis apima tarpusavio pagalbą ir bendradarbiavimą tiriant nusikalstamas veikas, kurias padarius pažeistos nacionalinių ir Bendrijos muitų teisės aktų nuostatos, pagal atitinkamos valstybės narės teisės aktų nuostatas priklausiančios institucijos pareiškėjos kompetencijai.

2. Jeigu nusikalstamos veikos tyrimą atlieka teisminė institucija arba jis atliekamas jai vadovaujant, ši institucija sprendžia, ar prašymai dėl tarpusavio pagalbos arba bendradarbiavimo pateikiami vadovaujantis teisės aktų nuostatomis, reglamentuojančiomis tarpusavio pagalbą baudžiamosiose bylose, ar vadovaujantis šia Konvencija.

4 straipsnis

Sąvokos

Šioje Konvencijoje vartojamos šios sąvokos:

1. nacionalinių muitų teisės aktų nuostatos: visi valstybės narės, kurios prašymas visa apimtimi ar iš dalies priklauso valstybės narės muitinės administracijos jurisdikcijai, įstatymai ir kiti teisės aktai taikomi:

- prekių, kurioms taikomi draudimai, apribojimai ar kontrolės priemonės, vežimui per sieną, ypač kai minėtos priemonės taikomos vadovaujantis Europos bendrijos steigimo sutarties 36 ir 223 straipsniais,
- nesuderintiems akcizams.

2. Bendrijos muitų teisės aktų nuostatos:

- Bendrijos teisės aktų nuostatų ir jų taikymą reglamentuojančių teisės aktų nuostatų visuma, reglamentuojanti prekių importo, eksporto, tranzito bei laikymo tvarką ir

taikoma, kai prekiaujama tarp valstybių narių ir trečiųjų šalių, taip pat tarp valstybių narių tais atvejais, kai prekės neturi Bendrijos prekių statuso, apibrėžto Europos bendrijos steigimo sutarties 9 straipsnio 2 dalyje, arba kai joms taikomos papildomos kontrolės arba tyrimų priemonės siekiant nustatyti Bendrijos prekių statusą,

- teisės aktų nuostatų, priimtų Bendrijos lygiu įgyvendinant bendrąją žemės ūkio politiką, ir konkrečių nuostatų, taikytinų prekėms, gautoms perdirbus žemės ūkio produktus, visuma,

- teisės aktų nuostatų, priimtų Bendrijos lygiu ir taikytinų suderintiems akcizams ir importo pridėtinės vertės mokesčiui, taip pat jų taikymą reglamentuojančių nacionalinių teisės aktų nuostatų visuma.

3. Pažeidimas: veiksmai, prieštaraujantys nacionalinių ar Bendrijos muitų teisės aktų nuostatomis, kuriais, *inter alia*, laikomi:

- dalyvavimas darant šiuos pažeidimus ar kėsiniams juos padaryti,

- priklausymas nusikalstamai organizacijai, darančiai šiuos pažeidimus,

- pinigų, gautų padarius šioje straipsnio dalyje nurodytus pažeidimus, plovimas.

4. Tarpusavio pagalba: muitinės administracijų tarpusavio pagalba, teikiama vadovaujantis šia Konvencija.

5. Institucija pareiškėja: kompetentinga valstybės narės institucija, pateikusi prašymą suteikti pagalbą.

6. Institucija, į kurią kreipiamasi: kompetentinga valstybės narės institucija, gavusi prašymą suteikti pagalbą.

7. Muitinės administracijos: valstybių narių muitinės, taip pat kitos institucijos, kurių jurisdikcijai priklauso šios Konvencijos nuostatų įgyvendinimas.

8. Asmens duomenys: visa informacija, susijusi su fiziniu asmeniu, kurio tapatybė nustatyta arba įmanoma nustatyti; laikoma, kad asmens tapatybę įmanoma nustatyti, jeigu jo arba jos tapatybę įmanoma tiesiogiai ar netiesiogiai nustatyti, *inter alia*, pagal tapatybės numerį (asmens kodą) arba vieną ar daugiau ypatingų požymių, būdingų jo ar jos fizinei, fiziologinei, psichologinei, ekonominei, kultūrinei ar socialinei tapatybei.

9. Bendradarbiavimas per sienas: muitinės administracijų bendradarbiavimas per kiekvienos valstybės narės sienas.

5 straipsnis

Centriniai koordinavimo padaliniai

1. Valstybės narės nustato, kuris jų muitinių padalinys vykdo centrinio padalinio (koordinavimo padalinio) funkcijas. Jis atsako už tarpusavio pagalbos, teikiamos pagal šią Konvenciją, visų prašymų priėmimą ir tarpusavio pagalbos koordinavimą nepažeidžiant šio straipsnio 2 dalies nuostatų. Šis padalinys taip pat atsako už bendradarbiavimą su kitomis institucijomis, dalyvaujantiomis pagal šią Konvenciją teikiamos pagalbos priemonėse. Valstybių narių koordinavimo padaliniai palaiko tiesioginius būtinus tarpusavio kontaktus, ypač IV antraštinėje dalyje nurodytais atvejais.

2. Centrinį koordinavimo padalinių veikla neužkerta kelio tiesioginiam kitų valstybių narių muitinių tarnybų bendradarbiavimui, ypač skubiais atvejais. Siekiant veiksmingumo ir suderinamumo centriniams koordinavimo padaliniams pranešama apie visas tokio tiesioginio bendradarbiavimo priemones.

3. Jeigu muitinė nėra kompetentinga arba tik iš dalies gali nagrinėti prašymą, centrinis koordinavimo padalinys perduoda tokį prašymą kompetentingai nacionalinei institucijai ir informuoja apie tai instituciją pareiškėją.

4. Jeigu prašymo patenkinti neįmanoma dėl teisinių ar faktinių priežasčių, koordinavimo padalinys grąžina prašymą institucijai pareiškėjai su paaiškinimu, kodėl prašymas negali būti nagrinėjamas.

6 straipsnis

Ryšių palaikymo pareigūnai

1. Valstybės narės gali sudaryti tarpusavio susitarimus dėl pasikeitimo ryšių palaikymo pareigūnais ribotam arba neribotam laikui ir dėl tarpusavyje suderintų tokio pasikeitimo sąlygų.

2. Ryšių palaikymo pareigūnai neturi kišimosi (intervencijos) teisę priimančiojoje šalyje.

3. Skatinant bendradarbiavimą tarp valstybių narių muitinių, ryšių palaikymo pareigūnams valstybių narių kompetentingų institucijų prašymu arba turint jų sutikimą gali būti pavesta vykdyti šias pareigas:

- a) skatinti ir spartinti informacijos mainus tarp valstybių narių;
- b) teikti pagalbą atliekant tyrimus, kurie susiję su jų valstybe nare arba valstybe nare, kuriai jie atstovauja;
- c) teikti paramą nagrinėjant pagalbos prašymus;
- d) patarti ir padėti priimančiajai šaliai, kai ji rengia ir vykdo tarpvalstybines operacijas;

e) atlikti bet kurias kitas užduotis, dėl kurių valstybės narės gali tarpusavyje susitarti.

4. Valstybės narės gali dvišaliais ar daugiašaliais susitarimais nustatyti ryšių palaikymo pareigūnų įgaliojimus ir tarnybos vietą. Ryšių palaikymo pareigūnai taip pat gali atstovauti vienos ar daugiau valstybių narių interesams.

7 straipsnis

Prievolė įrodyti tapatybę

Jeigu šioje Konvencijoje nenustatyta kitaip, institucijos pareiškėjos pareigūnai, esantys kitoje valstybėje narėje tam, kad pasinaudotų šioje Konvencijoje nustatytais teisėmis, turi būti visada pasirengę pateikti rašytinį įgaliojimą, kuriame nurodyta jų tapatybė ir pareigos.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

PAGALBA, TEIKIAMA GAVUS PRAŠYMĄ

8 straipsnis

Principai

1. Teikdama pagalbą, kurios prašoma vadovaujantis šios antraštinės dalies nuostatomis, institucija, į kurią kreipiamasi, arba kompetentinga institucija, į kurią ji kreipėsi, turi veikti taip, lyg veiktų savo iniciatyva arba kitos tos pačios valstybės narės institucijos prašymu. Tam, kad atsakytų į prašymą, ji turi veikti naudodamasi visais nacionalinių įstatymų jai suteiktais teisiniais įgaliojimais.

2. Institucija, į kurią kreipiamasi, turi teikti pagalbą taip, kad į jos apimtį patektų visos pažeidimo aplinkybės, kurios turi bet kokį įmanomą nustatyti sąryšį su pagalbos prašymo dalyku, neprašydama pateikti jokio papildomo prašymo. Kilus abejonių, institucija, į kurią kreipiamasi, pirmiausia turi susisiekti su institucija pareiškėja.

9 straipsnis

Pagalbos prašymo forma ir turinys

1. Pagalbos prašymai visada pateikiami raštu. Kartu su prašymu pateikiami jo vykdymui reikalingi dokumentai.
2. Pagal 1 dalį pateiktuose prašymuose nurodoma ši informacija:

- a) institucija pareiškėja;
- b) priemonė, kurios prašoma;
- c) prašymo objektas ir priežastis;
- d) su prašymu susiję įstatymai, taisyklės ir kitos teisės aktų nuostatos;
- e) kiek įmanoma tikslūs ir išsamūs fizinių ar juridinių asmenų, kurie yra tyrimų objektas, požymiai;
- f) trumpas su prašymu susijusių faktų aprašymas, išskyrus 13 straipsnyje nurodytus atvejus.

3. Prašymai pateikiami valstybės narės, kurioje veikia institucija, į kurią kreipiamasi, valstybine kalba arba šiai institucijai priimtina kalba.

4. Skubiais atvejais priimami ir žodiniai prašymai, tačiau jie privalo būti kiek įmanoma greičiau patvirtinti raštu.

5. Jeigu prašymas neatitinka formalių reikalavimų, institucija, į kurią kreipiamasi, gali prašyti jį pataisyti ar papildyti; tuo pat metu galima pradėti vykdyti priemones, reikalingas prašymui patenkinti.

6. Institucija, į kurią kreipiamasi, tenkindama prašymą turi sutikti taikyti specialią procedūrą, jeigu ši procedūra neprieštaruja valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teisės aktų ir administracinių reikalavimų nuostatomis.

10 straipsnis

Prašymai pateikti informaciją

1. Institucijos pareiškėjos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, perduoda jai visą informaciją, kuri galėtų suteikti galimybę institucijai pareiškėjai užkirsti kelią pažeidimams, juos išaiškinti ir persekioti.

2. Kartu su perduodama informacija pateikiami protokolai ir kiti dokumentai arba jų patvirtintos kopijos ar išrašai iš šių dokumentų, kuriais pagrįsta perduodama informacija ir kuriuos turi institucija, į kurią kreipiamasi, arba kurie buvo parengti ar gauti vykdamas prašymą pateikti informaciją.

3. Institucijos pareiškėjos ir institucijos, į kurią kreipiamasi, susitarimu institucijos pareiškėjos įgalioti pareigūnai gali, laikydamiesi išsamių institucijos, į kurią kreipiamasi, nurodymų, gauti informaciją, kurios prašoma vadovaujantis šio straipsnio 1 dalimi, iš valstybės narės, į kurią kreipiamasi, įstaigų. Ši nuostata taikoma visai informacijai, surinktai iš dokumentų, kuriais gali naudotis minėtų įstaigų darbuotojai. Šiems pareigūnams turi būti suteikti įgaliojimai daryti minėtų dokumentų kopijas.

11 straipsnis

Prašymai stebėti

Institucijos pareiškėjos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, kiek įmanoma, vykdo arba organizuoja asmenų specialųjį stebėjimą, jeigu yra rimtas pagrindas manyti, kad jie yra pažeidę Bendrijos ar nacionalinių muitų teisės aktų nuostatas, daro tokius pažeidimus arba yra atlikę parengiamuosius veiksmus tokiems pažeidimams padaryti. Institucijos pareiškėjos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, taip pat stebi vietas, transporto priemones ir prekes, susijusias su veikomis, kurios gali pažeisti pirmiau minėtas muitų teisės aktų nuostatas.

12 straipsnis

Prašymai atlikti tyrimus

1. Institucija, į kurią kreipiamasi, institucijos pareiškėjos prašymu atlieka atitinkamus tyrimus, susijusius su operacijomis, kurios yra arba, institucijos pareiškėjos nuomone, atrodo pažeidimais, ar pasirūpina, kad tokie tyrimai būtų atlikti.

Institucija, į kurią kreipiamasi, perduoda tokių tyrimų rezultatus institucijai pareiškėjai. Tokiais atvejais *mutatis mutandis* taikoma 10 straipsnio 2 dalis.

2. Institucijos pareiškėjos ir institucijos, į kurią kreipiamasi, susitarimu institucijos pareiškėjos paskirti pareigūnai gali dalyvauti atliekant šio straipsnio 1 dalyje nurodytus tyrimus. Tyrimus visuomet atlieka institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai. Institucijos pareiškėjos pareigūnai negali savo iniciatyva prisiimti įgaliojimų, suteiktų institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnams. Tačiau jie gali, per savo tarpininką, patekti į tas pačias patalpas ir susipažinti su tais pačiais dokumentais kaip ir pastarieji, bet tik kai to reikia tyrimui atlikti.

13 straipsnis

Informavimas

1. Institucijos pareiškėjos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, vadovaudamasi valstybės narės, kurioje ji įsteigta, nacionalinės teisės normomis, informuoja adresatą arba pasirūpina, kad jis būtų informuotas apie visus valstybės narės, kurioje įsteigta institucija pareiškėja, kompetentingos institucijos dokumentus ar sprendimus, susijusius su šios Konvencijos taikymu.

2. Prašymai informuoti, nurodant dokumento ar sprendimo, apie kurį prašoma informuoti, dalyką, pateikiami kartu su jų vertimais į valstybės narės, kurioje įsteigta institucija, į kurią kreipiamasi,

valstybinę kalbą arba vieną iš valstybinių kalbų, neatimant iš pastarosios teisės nereikalauti tokio vertimo.

14 straipsnis

Naudojimas įrodymams

Valstybės narės, kurioje įsteigta institucija pareiškėja, kompetentingos institucijos gali naudoti kaip įrodymus išvadas, pažymas, informaciją, dokumentus, patvirtintas kopijas ir kitus dokumentus, kuriuos institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai gavo vadovaudamiesi savo nacionaliniais įstatymais ir kurie buvo perduoti institucijai pareiškėjai 10–12 straipsniuose nurodytais pagalbos atvejais.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

SAVO INICIATYVA TEIKIAMA PAGALBA

15 straipsnis

Principas

Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos be išankstinio prašymo 16 ir 17 straipsnių nustatyta tvarka teikia pagalbą kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, laikydamosi visų nacionalinių įstatymų nustatytų apribojimų.

16 straipsnis

Stebėjimas

Jeigu tai padeda užkirsti kelią pažeidimams kitoje valstybėje narėje, juos išaiškinti ir persekioti, kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos:

- a) kiek įmanydamos vykdo specialųjį stebėjimą, aprašytą 11 straipsnyje, ar pasirūpina, kad jis būtų vykdomas;
- b) perduoda kitų suinteresuotų valstybių narių kompetentingoms institucijoms visą jų turimą informaciją, visų pirma – ataskaitas ir kitus dokumentus apie operacijas, susijusias su planuojamais ar padarytais pažeidimais, ar jų patvirtintas kopijas, arba išrašus.

17 straipsnis

Savo iniciatyva teikiama informacija

Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos siunčia kitų suinteresuotų valstybių narių kompetentingoms institucijoms visą aktualią informaciją, susijusią su planuojamais ar padarytais pažeidimais, visų pirma –

informaciją, susijusią su prekėmis, kurios yra tokių pažeidimų objektas, bei naujais tokių pažeidimų darymo būdais ir priemonėmis.

18 straipsnis

Naudojimas įrodymams

Informaciją gaunančios valstybės narės kompetentingos institucijos gali, vadovaudamosi nacionaliniais įstatymais, naudoti kaip įrodymus stebėjimo ataskaitas ir informaciją, kurias vienos valstybės narės pareigūnai parengė arba gavo ir perdavė kitai valstybei narei savo iniciatyva teikdami pagalbą 15–17 straipsnių nustatyta tvarka.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

SPECIALIOSIOS BENDRADARBIAVIMO FORMOS

19 straipsnis

Principai

1. Muitinės administracijos vykdo bendradarbiavimą per sienas vadovaudamosi šia antraštine dalimi. Jos teikia viena kitai būtiną pagalbą skirdamos darbuotojus ir teikdamos organizacinę paramą. Prašymai bendradarbiauti paprastai pateikiami tokia pat forma kaip pagalbos prašymai vadovaujantis 9 straipsniu. Tam tikrais šioje antraštinėje dalyje nurodytais atvejais institucijos pareiškėjos pareigūnai gali, jeigu institucija, į kurią kreipiamasi, sutinka, dalyvauti priemonėse, vykdomose valstybės, į kurią kreipiamasi, teritorijoje.

Vadovaujantis 5 straipsniu už bendradarbiavimo per sienas operacijų koordinavimą ir planavimą atsako centriniai koordinavimo padaliniai.

2. Bendradarbiavimas per sienas, kaip apibrėžta 1 dalyje, leidžiamas turint tikslą užkirsti kelią pažeidimams, juos tirti ir persekioti šiais atvejais:

- a) neteisėto narkotinių ir psichotropinių medžiagų, ginklų, šaudmenų, sprogstamųjų medžiagų, kultūros vertybių, pavojingų ir nuodingų atliekų, branduolinių medžiagų ar medžiagų arba įrangos, skirtų atominio, biologinio ir (arba) cheminio ginklų gamybai (draudžiamų prekių), gabenimo;
- b) prekybos medžiagomis, išvardytomis Jungtinių Tautų Organizacijos konvencijos dėl kovos su neteisėta narkotinių ir psichotropinių medžiagų apyvarta I ir II lentelėse ir skirtomis neteisėtai narkotinių medžiagų gamybai (medžiagomis prekursoriais);
- c) neteisėtos komercinio pobūdžio veiklos, susijusios su apmokestinamų prekių vežimu per sienas turint tikslą išvengti mokesčių arba neteisėtai gauti valstybinių išmokų už importuojamas ar eksportuojamas prekes, kai veiklos mastas ir jos

keliama mokesčių ar subsidijų praradimo rizika yra tokie, kad gali turėti didelį finansinį poveikį Europos Bendrijų ar valstybių narių biudžetui;

- d) bet kurios kitos prekybos prekėmis, kuri draudžiama Bendrijos ar nacionalinių teisės aktų.

3. Institucija, į kurią kreipiamasi, neprivalo bendradarbiauti, naudodama tam specialiąsias formas, nurodytas šioje antraštinėje dalyje, jeigu prašomo pobūdžio tyrimas draudžiamas ar nenumatyta valstybės narės, į kurią kreipiamasi, nacionalinių įstatymų. Šiuo atveju institucija pareiškėja savo ruožtu turi teisę dėl tos pačios priežasties atsisakyti atitinkamo pobūdžio bendradarbiavimo per sienas, kai to prašo valstybės narės, į kurią kreipiamasi, institucija.

4. Jeigu tai būtina pagal valstybės narės nacionalinius įstatymus, dalyvaujančios institucijos kreipiasi į savo teismines institucijas, kad jos duotų sankciją atlikti planuojamus tyrimus. Jeigu kompetentingos teisminės institucijos duodamos sankciją nustato tam tikras sąlygas ir reikalavimus, dalyvaujančios institucijos turi užtikrinti, kad šių sąlygų ir reikalavimų būtų laikomasi atliekant tyrimus.

5. Jeigu valstybės narės pareigūnai dalyvauja priemonėse, vykdomose kitos valstybės narės teritorijoje, vadovaujantis šia antraštine dalimi ir savo veiksmais padaro žalą, valstybė narė, kurios teritorijoje buvo padaryta žala, ją atlygina vadovaudamasi savo nacionaliniais įstatymais tokiu pačiu būdu, kokiu ji tai padarytų, jeigu žalą būtų padarę jos pačios pareigūnai. Visą pinigų sumą, šios valstybės narės išmokėtą nukentėjusiems arba kitiems teisę į tai turintiems asmenims ar institucijoms, jai atlygina valstybė narė, kurios pareigūnai padarė žalą.

6. Neužkertant kelio pasinaudoti savo teisėmis santykiuose su trečiosiomis šalimis ir nepaisant prievolės atlyginti žalą vadovaujantis 5 dalies antruoju sakiniu, kiekviena valstybė narė susilaiko nuo reikalavimų atlyginti piniginius nuostolius, kuriuos 5 dalies pirmame sakinyje nurodytu atveju jai padarė kita valstybė narė.

7. Informaciją gaunančios valstybės narės kompetentingos institucijos gali, vadovaudamosi nacionaliniais įstatymais ir laikydamosi valstybės, kurioje buvo surinkta informacija, kompetentingų institucijų atskirai nustatytų sąlygų, naudoti kaip įrodymus informaciją, kurią pareigūnai gavo vykdydami 20–24 straipsniuose numatytą bendradarbiavimą per sienas.

8. Vykdam 20–24 straipsniuose nurodytas operacijas į kitos valstybės narės teritoriją komandiruotiems pareigūnams prieš juos

arba jų padarytų pažeidimų atžvilgiu taikomos tos pačios sąlygos kaip ir tos valstybės pareigūnams.

20 straipsnis

Persekiojimas kertant sieną

1. Vienos iš valstybių narių muitinės administracijos pareigūnams, persekiojantiems savo šalyje asmenį, pastebėtą darant vieną iš 19 straipsnio 2 dalyje nurodytų pažeidimų, už kurį gali būti taikoma ekstradicija, arba dalyvaujantį darant tokių pažeidimų, leidžiama tęsti jo persekiojimą kitos valstybės narės teritorijoje be išankstinio leidimo, jeigu dėl ypatingo reikalo skubumo nebuvo įmanoma prieš patenkant į šią teritoriją informuoti apie tai kompetentingų kitos valstybės narės institucijų arba jeigu šios institucijos negalėjo laiku pasiekti įvykio vietos ir tęsti persekiojimo.

Persekiojantys pareigūnai ne vėliau kaip kirsdami sieną susisiekiama su valstybės narės, kurios teritorijoje turi būti vykdomas persekiojimas, kompetentinga institucija. Persekiojimas nedelsiant nutraukiamas, kai tik to pareikalauja valstybė narė, kurios teritorijoje jis vykdomas. Persekiojančių pareigūnų prašymu minėtos valstybės narės kompetentinga institucija apklausia persekiojamą asmenį, kad būtų įmanoma nustatyti jo tapatybę arba jį suimti. Valstybės narės informuoja depozitarą apie persekiojančius pareigūnus, kuriems taikoma ši nuostata; depozitaras informuoja apie tai kitas valstybes nares.

2. Persekiojimas vykdomas taikant šias procedūras, apibrėžtas 6 dalyje nurodytoje deklaracijoje:

a) persekiojantys pareigūnai neturi teisės sulaikyti asmenį;

b) tačiau, jeigu negaunamas reikalavimas nutraukti persekiojimą ir jeigu valstybės narės, kurios teritorijoje vykdomas persekiojimas, kompetentinga institucija neturi galimybių pakankamai operatyviai išitraukti į operaciją, persekiojantys pareigūnai turi teisę sulaikyti persekiojamą asmenį iki tol, kol tos valstybės narės pareigūnai, kurie privalo būti nedelsiant informuojami, galės nustatyti šio asmens tapatybę arba jį suimti.

3. Persekiojimas turi būti vykdomas vadovaujantis šio straipsnio 1 ir 2 dalimis ir naudojant vieną iš šių būdų, kaip jis apibrėžtas šio straipsnio 6 dalyje nurodytoje deklaracijoje:

a) tokioje teritorijoje arba tokį laikotarpį nuo sienos perėjimo, kokie nurodyti minėtoje deklaracijoje;

b) neribotame plote ir neribotą laiką.

4. Persekiojimui taikomi šie bendrieji reikalavimai:

a) persekiojantys pareigūnai turi laikytis šio straipsnio nuostatų ir valstybės narės, kurios teritorijoje jie vykdo operaciją, įstatymų; jie taip pat turi vykdyti minėtos valstybės narės kompetentingų institucijų nurodymus;

b) tada, kai persekiojimas vykdomas jūroje ir tęsiamas atvirojoje jūroje arba išskirtinėje ekonominėje zonoje, turi būti persekiojama vadovaujantis tarptautinės jūrų teisės normomis, išdėstytais Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijoje, ir, jeigu persekiojimas vykdomas kitos valstybės narės teritorijoje, vadovaujantis šio straipsnio nuostatomis;

c) draudžiama įeiti į privačias namų valdas ir neviešąsias vietas;

d) persekiojantys pareigūnai turi būti lengvai atpažįstami pagal jų dėvimas uniformas, ant rankovių nešiojamus raiščius arba skiriamuosius ženklus, kuriais paženklintos jų naudojamos transporto priemonės; vilkėti civiliais drabužiais ir naudotis nepaženklintomis transporto priemonėmis be pirmiau minėtų skiriamųjų ženklų draudžiama; persekiojantys pareigūnai turi būti visada pasirengę įrodyti, kad jie vykdo tarnybines pareigas;

e) persekiojantys pareigūnai turi teisę su savimi turėti savo tarnybinius ginklus, išskyrus tuo atveju, kai: i) valstybė narė, į kurią kreipiamasi, yra paskelbusi bendrą deklaraciją, kad kertant jos sieną į jos teritoriją niekada negalima įsivežti ginklų, arba ii) valstybė narė, į kurią kreipiamasi, yra specialiai priėmusi kitokį sprendimą. Tada, kai kitos valstybės narės pareigūnams leidžiama nešioti savo tarnybinius ginklus, juos panaudoti draudžiama, išskyrus teisėtos būtinosios ginties atvejus;

f) jeigu persekiojamas asmuo buvo sulaikytas kaip nustatyta 2 dalies b punkte, kad galėtų būti perduotas valstybės narės, kurios teritorijoje vykdomas persekiojimas, kompetentingai institucijai, jis gali būti apieškotas tik saugumo tikslais; tokį asmenį perduodant jam gali būti uždėti antrankiai; persekiojamo asmens turėti daiktai gali būti paimti;

g) po kiekvienos operacijos, nurodytos šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse, persekiojantys pareigūnai turi prisistatyti valstybės narės, kurios teritorijoje jie vykdė operaciją, kompetentingai institucijai ir pateikti ataskaitą apie jiems pavestas užduotis; šios institucijos prašymu jie privalo likti jos žinioje kol deramai išsiaiškinamos jų veiklos aplinkybės; šis reikalavimas

taikomas net ir tada, kai persekiojimas nesibaigė persekiojamo asmens suėmimu;

h) valstybės narės, iš kurios atvyko persekiojantys pareigūnai, institucijos valstybės narės, kurios teritorijoje buvo vykdomas persekiojimas, institucijų prašymu suteikia pagalbą atliekant tyrimą, vykdomą po operacijos, kurioje jie dalyvavo, taip pat ir teisminį nagrinėjimą.

5. Asmuo, kurį įvykdžius 2 dalyje nurodytą priemonę suėmė valstybės narės, kurios teritorijoje buvo vykdomas persekiojimas, kompetentingos institucijos, nesvarbu, kokia jo pilietybė gali būti laikomas suimtas apklausai atlikti. Tokiais atvejais *mutatis mutandis* taikomos atitinkamos nacionalinių teisės aktų normos.

Jeigu šis asmuo nėra valstybės narės, kurios teritorijoje jis buvo suimtas, pilietis, jis paleidžiamas ne vėliau kaip praėjus šešioms valandoms po jo suėmimo, į šį terminą neskaičiuojant valandų nuo vidurnakčio ir 9 valandos ryto, išskyrus atvejus, kai minėtos valstybės narės kompetentingos institucijos anksčiau buvo gavusi prašymą jį laikinai sulaikyti dėl ekstradicijos bet kokia forma vykdymo.

6. Pasirašydama šią Konvenciją kiekviena valstybė narė pateikia deklaraciją, kurioje ji, vadovaudamasi 2, 3 ir 4 dalimis, apibrėžia persekiojimo vykdymo savo teritorijoje procedūras.

Valstybė narė turi teisę bet kada pakeisti savo deklaraciją kita deklaracija, jeigu pastaroji neapriboja pirmosios taikymo srities.

Kiekviena deklaracija pateikiama po konsultacijų su kiekviena suinteresuota valstybe nare siekiant, kad tose valstybėse būtų taikomos lygiavertės procedūros.

7. Valstybės narės abipusiu susitarimu gali išplėsti 1 dalies taikymo sritį ir įgyvendindamos šį straipsnį priimti papildomas teisės aktų nuostatas.

8. Deponuodama šios Konvencijos priėmimo dokumentus, valstybė narė gali pateikti deklaraciją, kad ji nėra įsipareigojusi taikyti šį straipsnį ar jo dalį. Tokia deklaracija bet kada gali būti atšaukta.

21 straipsnis

Stebėjimas kirtus sieną

1. Vienos iš valstybių narių muitinės administracijos pareigūnams, savo šalyje stebintiems asmenis, apie kuriuos yra rimto pagrindo manyti, kad jie dalyvauja vykdančią kurį nors 19 straipsnio 2 dalyje nurodytą pažeidimą, leidžiama tęsti stebėjimą kitos valstybės narės teritorijoje, jeigu pastaroji yra leidusi vykdyti

stebėjimą kirtus sieną tenkindama anksčiau pateiktą pagalbos prašymą. Toks leidimas gali būti suteikiamas nustatant tam tikras sąlygas.

Valstybės narės praneša depozitarui apie pareigūnus, kuriems taikoma ši nuostata; depozitaras apie tai praneša kitoms valstybėms narėms.

Paprašius stebėjimas patikimas valstybės narės, kurios teritorijoje jis vykdomas, pareigūnams.

Šios straipsnio dalies pirmojoje pastraipoje nurodytas prašymas siunčiamas kiekvienos valstybės narės paskirtai institucijai, įgaliojanti suteikti prašomą leidimą arba perduoti prašymą.

Valstybės narės praneša depozitarui apie instituciją, kuriai pavesta vykdyti šias funkcijas; depozitaras apie tai praneša kitoms valstybėms narėms.

2. Jeigu dėl ypač skubių priežasčių nėra galimybių paprašyti išankstinio kitos valstybės narės leidimo, stebėjimą vykdančiams pareigūnams leidžiama tęsti asmenų, apie kuriuos yra rimto pagrindo manyti, kad jie dalyvauja vykdamas kurį nors 19 straipsnio 2 dalyje nurodytą pažeidimą, stebėjimą, kai laikomasi šių sąlygų:

- a) valstybės narės, kurios teritorijoje turi būti tęsiamas stebėjimas, kompetentingoms institucijoms nedelsiant pranešama apie tai, kad stebėjimo metu buvo kirsta siena;
- b) nedelsiant pateikiamas prašymas pagal 1 dalį, kuriame nurodomos sienos kirtimo be išankstinio leidimo priežastys.

Stebėjimas nutraukiamas tuojau pat, kai to paprašo valstybė narė, kurios teritorijoje jis yra vykdomas, gavusi a punkte nurodytą pranešimą arba b punkte nurodytą prašymą, arba jei leidimas nėra gautas praėjus penkioms valandoms nuo sienos kirtimo.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytas stebėjimas vykdomas tik laikantis šių bendrųjų reikalavimų:

- a) stebėjimą vykdančios pareigūnai turi laikytis šio straipsnio nuostatų ir valstybės narės, kurios teritorijoje jie vykdo operaciją, įstatymų; jie taip pat privalo laikytis minėtos valstybės narės kompetentingų institucijų nurodymų;
- b) išskyrus 2 dalyje nurodytas situacijas, vykdydami stebėjimą pareigūnai turi turėti dokumentą, patvirtinantį, kad buvo suteiktas leidimas;

c) stebėjimą vykdančios pareigūnai turi būti visada pasirengę įrodyti, kad jie vykdo tarnybines pareigas;

d) stebėjimą vykdančios pareigūnai gali stebėjimo metu su savimi turėti savo tarnybinius ginklus, išskyrus tuos atvejus, kai: i) valstybė narė, į kurią kreipiamasi, yra pateikusi bendrą deklaraciją, kad į jos teritoriją niekada negalima įsivežti ginklų, arba ii) valstybė narė, į kurią kreipiamasi, yra konkrečiai priėmusi kitokį sprendimą. Kai kitos valstybės narės pareigūnams leidžiama su savimi turėti savo tarnybinius ginklus, juos panaudoti draudžiama, išskyrus teisėtus būtinosios ginties atvejus;

e) draudžiama įeiti į privačias namų valdas ir neviešąsias vietas;

f) stebėjimą vykdančios pareigūnai negali nei sulaikyti, nei suimti stebimo asmens;

g) visoms operacijoms taikomas reikalavimas pateikti ataskaitą valstybės narės, kurios teritorijoje jos buvo vykdomos, institucijoms; taip pat gali būti reikalaujama, kad atvyktų patys stebėjimą vykdančios pareigūnai;

h) valstybės narės, iš kurios atvyko persekiojantys pareigūnai, institucijos valstybės narės, kurios teritorijoje buvo vykdomas stebėjimas, institucijų prašymu suteikia pagalbą atliekant tyrimą, vykdomą po operacijos, kurioje jie dalyvavo, taip pat ir teisminį nagrinėjimą.

4. Valstybės narės dvišaliais susitarimais gali išplėsti šio straipsnio taikymo sritį ir jį įgyvendindamos imtis papildomų priemonių.

5. Deponuodama šios Konvencijos priėmimo dokumentus, valstybė narė gali pateikti deklaraciją, kad ji nėra išipareigojusi taikyti šį straipsnį ar jo dalį. Tokia deklaracija bet kada gali būti kada atšaukta.

22 straipsnis

Kontroliuojamasis gabenimas

1. Kiekviena valstybė narė išipareigoja kitos valstybės narės prašymu užtikrinti, kad jos teritorijoje gali būti leidžiama vykdyti kontroliuojamuosius gabenimus, kai tiriami nusikaltimai, kuriuos padarius taikoma ekstradicija.

2. Sprendimus vykdyti kontroliuojamuosius gabenimus kiekvienu atveju atskirai priima valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga institucija, deramai atsižvelgdama į savo valstybės nacionalinius įstatymus.

3. Kontroliuojamieji gabenimai vykdomi taikant valstybės narės, į kurią kreipiamasi, procedūras. Operacijų vykdymas ir vadovavimas joms priklauso tos valstybės narės kompetentingos institucijos kompetencijai.

Kad priežiūra nenutrūktų, institucija, į kurią kreipiamasi, perima gabenimo priežiūrą pervežant prekes per sieną arba sutartoje jų perdavimo vietoje. Vežant toliau ji užtikrina, kad prekės būtų nuolat prižiūrimos taip, kad ji bet kada galėtų sulaikyti nusikaltėlius ir prekes.

4. Prekių siuntos, dėl kurių kontroliuojamojo gabenimo susitarta, suinteresuotoms valstybėms narėms sutikus gali būti perimtos ir leistos vežti toliau, nepakeitus jų pirminio turinio arba pašalinus ar pakeitus jį visą arba jo dalį.

23 straipsnis

Slaptieji tyrimai

1. Institucijos pareiškėjos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, gali leisti valstybės narės pareiškėjos muitinės administracijos pareigūnams ar tokios administracijos vardu veikiančioms pareigūnams, prisidengusiems netikra tapatybe (slaptiesiems tyrėjams) veikti valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teritorijoje. Institucija pareiškėja gali pateikti tokį prašymą tik tada, jeigu nepasinaudojus pasiūlytomis tyrimo priemonėmis išaiškinti atitinkamus faktus būtų ypač sudėtinga. Nurodytiems pareigūnams leidžiama vykdant veiklą rinkti informaciją ir užmegzti ryšį su tyrimo objektais esančiais asmenimis ar kitais su jais susijusiais asmenimis.

2. Slaptieji tyrimai valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teritorijoje vykdomi ribotą laiką. Tyrimų parengimas ir priežiūra vykdomi glaudžiai bendradarbiaujant atitinkamoms valstybės narės pareiškėjos ir valstybės narės, į kurią kreipiamasi, institucijoms.

3. Reikalavimus, kurių laikomasi leidžiant vykdyti ir vykdant slaptuosius tyrimus, nustato institucija, į kurią kreipiamasi, vadovaudamasi savo nacionaliniais įstatymais. Jeigu vykdant slaptąjį tyrimą gaunama informacija, susijusi ne su tuo pažeidimu, kuris buvo nurodytas pirminiame prašyme, reikalavimus, kurių

laikantis šią informaciją galima panaudoti, taip pat nustato institucija, į kurią kreipiamasi, vadovaudamasi savo nacionaliniais įstatymais.

4. Institucija, į kurią kreipiamasi, skiria reikalingus žmogiškuosius išteklius ir teikia atitinkamą techninę paramą. Ji imasi priemonių 1 dalyje nurodytiems pareigūnams apsaugoti, kai jie veikia valstybėje narėje, į kurią kreipiamasi.

5. Deponuodama šios Konvencijos priėmimo dokumentus, valstybė narė gali pateikti deklaraciją, kad ji nėra įsipareigojusi taikyti šį straipsnį ar jo dalį. Tokia deklaracija bet kada gali būti kada atšaukta.

24 straipsnis

Jungtinės specialiųjų tyrimų grupės

1. Kelių valstybių narių institucijos, tarpusavyje susitarusios, gali valstybėje narėje įkurti jungtinę specialiųjų tyrimų grupę, sudarytą iš atitinkamas specializacijas turinčių pareigūnų.

Jungtinė specialiųjų tyrimų grupė vykdo tokias užduotis:

— atlieka sudėtingus ir daug pastangų arba laiko reikalaujančius konkrečių pažeidimų tyrimus, reikalaujančius vienalaikių ir suderintų atitinkamų valstybių narių veiksmų,

— koordinuoja bendrus veiksmus, kuriais siekiama užkirsti kelią tam tikrų rūšių pažeidimams ir juos išaiškinti, taip pat gauti informaciją apie į juos įsitraukusius asmenis, jų bendrininkus ir veiklos metodus.

2. Jungtinės specialiųjų tyrimų grupės veikia vadovaudamasi šiais bendraisiais reikalavimais:

a) jos įkuriamos tik tam tikram tikslui ir ribotam laikotarpiui;

b) grupei vadovauja valstybės narės, kurioje grupė vykdo veiklą, pareigūnas;

c) grupės veikloje dalyvaujantys pareigūnai privalo laikytis valstybės narės, kurios teritorijoje grupė vykdo veiklą, įstatymų;

d) valstybė narė, kurioje grupė vykdo veiklą, atlieka grupės veiklai būtinus organizacinius darbus.

3. Dėl narystės grupėje pareigūnai neįgyja jokių kišimosi (intervencijos) teisių kitos valstybės narės teritorijoje.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

DUOMENŲ APSAUGA

25 straipsnis

Duomenų mainams taikoma duomenų apsauga

1. Keisdamosi informacija, muitinės administracijos kiekvienu atskiru atveju atsižvelgia į asmens duomenų apsaugai taikomus reikalavimus. Jos laikosi atitinkamų 1981 m. sausio 28 d. Europos Tarybos konvencijos dėl asmenų apsaugos ryšium su asmens duomenų automatizuotu tvarkymu nuostatų. Siekdama užtikrinti duomenų apsaugą, valstybė narė, vadovaudamasi 2 dalimi, gali nustatyti sąlygas kaip kita valstybė narė, kuriai gali būti perduoti tokie asmens duomenys, turėtų juos tvarkyti.

2. Nepažeidžiant Konvencijos dėl informacijos technologijų naudojimo muitinės tikslais nuostatų, pagal šią Konvenciją perduodamiems asmens duomenims taikomos šios nuostatos:

- a) tvarkyti asmens duomenis juos gavusiai institucijai leidžiama tik siekiant 1 straipsnio 1 dalyje nurodytų tikslų. Ši institucija gali be išankstinio duomenis teikiančios valstybės narės sutikimo juos perduoti savo muitinės administracijoms, tyrimo ir teisminėms institucijoms, kad jos galėtų baudžiamąja tvarka persekioti ir bausti už pažeidimus, kaip apibrėžta 4 straipsnio 3 dalyje. Visais kitais duomenų perdavimo atvejais būtinas informaciją pateikusių valstybės narės sutikimas;
- b) duomenis teikianti valstybės narės institucija užtikrina, kad jie būtų tikslūs ir nepasenę. Jei paaiškėja, kad buvo perduoti netikslūs duomenys arba buvo perduoti duomenys, kurie neturėjo būti perduoti, arba kad vadovaujantis duomenis perduodančios valstybės narės įstatymais reikia teisėtai perduotus duomenis vėliau ištrinti, apie tai nedelsiant pranešama duomenis gaunančiai institucijai. Ji privalo tokius duomenis ištaisyti arba pasirūpinti, kad jie būtų ištrinti. Jeigu duomenis gaunanti institucija turi pagrindą manyti, kad jai perduoti duomenys netikslūs arba turėtų būti ištrinti, ji turi apie tai pranešti juos perduodančiai valstybei narei;
- c) tais atvejais, kai vadovaujantis duomenis perduodančios valstybės narės įstatymais perduoti duomenys turėtų būti ištrinti arba pakeisti, suinteresuotiems asmenims privalo būti suteikta veiksminga teisė šiuos duomenis ištaisyti;

d) atitinkamos institucijos turi užregistruoti duomenų, kuriais keičiamasi, perdavimą ar gavimą;

e) jeigu to prašo suinteresuotas asmuo, duomenis perduodanti ir gaunanti institucija šiam asmeniui praneša apie perduotus asmens duomenis ir numatomą jų panaudojimą. Teikti informaciją neprivaloma, jei nagrinėjant klausimą išaiškėja, kad visuomenei svarbiau, jog informacija nebūtų atskleista, nei suinteresuotam asmeniui ją gauti. Be to, sprendžiant, ar suinteresuotas asmuo turi teisę gauti informaciją apie perduotus asmens duomenis, vadovaujamosi valstybės narės, kurios teritorijoje šios informacijos prašoma, nacionaliniais įstatymais, kitais teisės aktais ir procedūromis. Prieš priimant bet kurį sprendimą dėl informacijos pateikimo, ją perduodančiai institucijai sudaroma galimybė pareikšti savo požiūrį;

f) valstybės narės, vadovaudamosi savo įstatymais, kitais teisės aktais ir procedūromis, atsako už žalą, padarytą asmeniui tvarkant perduotus duomenis atitinkamoje valstybėje narėje. Ši nuostata taip pat taikoma ir tais atvejais, kai žala padaroma perdavus netikslus duomenis arba kai ji padaroma dėl to, kad duomenis perduodanti institucija juos perdavė pažeisdama Konvenciją;

g) perduotų duomenų saugojimo laikotarpis neturi būti ilgesnis, nei būtina tikslams, dėl kurių duomenys buvo perduoti. Suinteresuota valstybė narė reikiamu laiku įvertina poreikį juos saugoti;

h) bet kuriuo atveju duomenims turi būti taikoma bent tokia pati apsauga, kokia taikoma juos gavusioje valstybėje narėje panašioms duomenims;

i) kiekviena valstybė narė imasi atitinkamų priemonių užtikrinti, kad būtų laikomasi šio straipsnio taikydama veiksmingą kontrolę. Kiekviena valstybė narė gali pavesti kontrolės uždavinius vykdyti nacionalinei priežiūros institucijai, nurodytai Konvencijos dėl informacijos technologijų naudojimo muitinės tikslais 17 straipsnyje.

3. Šiame straipsnyje sąvoka „asmens duomenų tvarkymas“ suprantama taip, kaip ji apibrėžta 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo 2 straipsnio b punkte ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

KONVENCIJOS AIŠKINIMAS

26 straipsnis

Teisingumo Teismas

1. Europos Bendrijų Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso priimti sprendimus dėl valstybių narių ginčų, susijusių su šios Konvencijos aiškinimu ar taikymu, jei paaiškėja, kad per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai vienas iš Tarybos narių šį ginčą perdavė spręsti Tarybai, pastaroji negalėjo jo išspręsti.

2. Europos Bendrijų Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso priimti sprendimus dėl valstybių narių ir Komisijos ginčų, susijusių su šios Konvencijos aiškinimu ar taikymu, jei paaiškėja, kad jų neįmanoma išspręsti derybomis. Ginčas gali būti perduotas Teisingumo Teismui pasibaigus šešių mėnesių laikotarpiui, kuris skaičiuojamas nuo tos dienos, kai viena šalis praneša kitai apie kilusį ginčą.

3. Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso priimti preliminarius nutarimus dėl šios Konvencijos aiškinimo atsižvelgiant į šio straipsnio 4–7 dalyse nustatytus reikalavimus.

4. Bet kuri valstybė narė pateikdama deklaraciją šios Konvencijos pasirašymo metu arba bet kada vėliau gali pripažinti Europos Bendrijų Teisingumo Teismo jurisdikciją priimti preliminarius nutarimus dėl šios Konvencijos aiškinimo, kaip nurodyta 5 dalies a arba b punkte.

5. Valstybė narė, kuri vadovaudamasi šio straipsnio 4 dalimi pateikė atitinkamą deklaraciją, turi nurodyti, kad:

- a) bet kuris tos valstybės teismas, kuriam priėmus sprendimą nebegalima pasinaudoti jokiais teisminėmis teisių gynimo priemonėmis pagal nacionalinius įstatymus, turi teisę prašyti, kad Europos Bendrijų Teisingumo Teismas priimtų preliminarų nutarimą dėl klausimo, iškelto teismo nagrinėjamoje byloje ir susijusio su Konvencijos aiškinimu, jeigu šis teismas yra tos nuomonės, jog toks sprendimas šiuo klausimu būtinas sprendimui priimti, arba
- b) bet kuris tos valstybės teismas gali prašyti, kad Europos Bendrijų Teisingumo Teismas priimtų preliminarų nutarimą dėl klausimo, iškelto jo nagrinėjamoje byloje ir susijusio su Konvencijos aiškinimu, jeigu šis teismas yra tos nuomonės, jog toks sprendimas šiuo klausimu būtinas sprendimui priimti.

6. Taikomi Protokolas dėl Europos Bendrijų Teisingumo Teismo statuto ir Teisingumo Teismo darbo reglamentas.

7. Bet kuri valstybė narė, nesvarbu, ar ji pateikė deklaraciją vadovaudamasi 4 dalimi, ar ne, turi teisę išdėstyti Europos Bendrijų Teisingumo Teismui faktus arba pateikti rašytines pastabas byloje, iškeltoje pagal 5 dalį.

8. Teisingumo Teismo jurisdikcijai nepriklauso kontroliuoti kompetentingų teisėsaugos institucijų atliktų operacijų teisėtumo ar proporcingumo vadovaujantis šia Konvencija bei priimti sprendimus dėl valstybėms narėms pavedamų pareigų, susijusių su viešosios tvarkos palaikymu ir vidaus saugumo užtikrinimu.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

ĮGYVENDINIMAS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

27 straipsnis

Konfidencialumas

Kiekvienu konkrečiu informacijos mainų atveju muitinės administracijos atsižvelgia į tyrimo slaptumo reikalavimus. Tuo tikslu valstybė narė gali nustatyti reikalavimus, kurių naudodama informaciją turi laikytis kita valstybė narė, kuriai ši informacija gali būti perduota.

28 straipsnis

Prievolės teikti pagalbą išimtys

1. Ši Konvencija neįpareigoja valstybių narių institucijų teikti tarpusavio pagalbą, jeigu tokia pagalba galėtų pažeisti viešąją tvarką ar kitus suinteresuotos valstybės esminius interesus, visų pirma duomenų apsaugos sityje, arba jeigu prašomų imtis priemonių mastas, visų pirma taikant konkrečias IV antraštinėje dalyje numatytas bendradarbiavimo formas, akivaizdžiai neatitinka preziumuojamo pažeidimo dydžio. Tokiais atvejais galima visai ar iš dalies atsisakyti teikti pagalbą arba teikti ją nustačius tam tikras sąlygas.

2. Atsisakius teikti pagalbą privalu nurodyti atsisakymo priežastis.

29 straipsnis

Išlaidos

1. Valstybė narė paprastai atsisako reikalavimų atlyginti išlaidas, patirtas įgyvendinant šią Konvenciją, išskyrus išlaidas, susijusias su apmokėjimu ekspertams.

2. Jeigu prašymui įvykdyti reikia arba prireiks didelių ir specialių išlaidų, susijusių muitinės administracijos konsultuojasi dėl tokio prašymo vykdymo terminų ir sąlygų bei dėl išlaidų apmokėjimo būdo.

30 straipsnis

Išlygos

1. Šiai Konvencijai netaikomos jokios išlygos, išskyrus numatytas 20 straipsnio 8 dalyje, 21 straipsnio 5 dalyje ir 23 straipsnio 5 dalyje.

2. Valstybės narės, kurios jau yra sudariusios tarpusavio susitarimus dėl dalykų, kuriuos reglamentuoja šios Konvencijos IV antraštinė dalis, gali vadovaudamosi 1 dalimi padaryti tik tokias išlygas, kurios neturi poveikio jų įsipareigojimams, prisiimtiems sudarius tokius susitarimus.

3. Atitinkamai įsipareigojimams, atsirandantiems iš 1990 m. birželio 19 d. Konvencijos, įgyvendinančios 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimą dėl laipsniško bendrų sienų kontrolės panaikinimo, nuostatų, numatančių glaudesnę bendradarbiavimą, ši Konvencija neturi poveikio šių nuostatų saistomiems valstybių narių santykiams.

31 straipsnis

Taikymas teritorijoms

1. Ši Konvencija taikoma valstybių narių teritorijoms, nurodytoms 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą⁽¹⁾, 3 straipsnio 1 dalyje, pakeistoje Aktu dėl Austrijos Respublikos, Suomijos Respublikos ir Švedijos Karalystės stojimo sąlygų ir Europos Sąjungos steigimo sutarčių pritaikomųjų pataisų⁽²⁾, bei

⁽¹⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 2.

⁽²⁾ OL L 1, 1995 1 1, p. 181.

1996 m. gruodžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 82/97⁽³⁾, taip pat Vokietijos Federacinės Respublikos *Heligolando* salai ir *Büsingeno* teritorijai (vadovaujantis 1964 m. lapkričio 23 d. Vokietijos Federacinės Respublikos ir Šveicarijos Konfederacijos sutartimi dėl *Büsingen am Hochrein* bendruomenės įtraukimo į Šveicarijos Konfederacijos muitų teritoriją arba dabartine jos redakcija) ir Italijos Respublikos *Livigno* ir *Campione d'Italia* savivaldybėms, bei valstybių narių teritorijoms priklausantiems teritoriniams vandenims, vidaus jūrų vandenims ir oro erdvei.

2. Sprendama vieningai pagal Europos Sąjungos sutarties VI antraštinėje dalyje nurodytą procedūrą Taryba gali pritaikyti 1 dalį atsižvelgdama į bet kuriuos joje nurodytų Bendrijos teisės aktų nuostatų pakeitimus.

32 straipsnis

Įsigaliojimas

1. Valstybės narės priima šią Konvenciją laikydamosi savo atitinkamų konstitucinių reikalavimų.

2. Valstybės narės praneša depozitarui, kad atliktos konstitucinės šios Konvencijos priėmimo procedūros.

3. Ši Konvencija įsigalioja praėjus 90 dienų po to, kai valstybė, esanti Europos Sąjungos nare priimant Tarybos aktą, kuriuo sudaroma ši Konvencija, ir atliekanti tą formalumą paskutinė, pateikia 2 dalyje nurodytą pranešimą.

4. Iki šios Konvencijos įsigaliojimo bet kuri valstybė narė gali, pateikdama 2 dalyje nurodytą pranešimą arba bet kada vėliau, pareikšti, kad ši Konvencija, išskyrus jos 23 straipsnį, taikoma jos santykiams su valstybėmis narėmis, pateikusiomis tokią pat deklaraciją. Tokios deklaracijos įsigalioja praėjus 90 dienų nuo jų depozitavimo.

5. Ši Konvencija taikoma tik prašymams, pateiktiems po jos įsigaliojimo dienos arba po tos dienos, kai ji pradeda taikyti santykiams tarp valstybės narės, į kurią kreipiamasi, ir valstybės narės pareiškėjos.

6. Šios Konvencijos įsigaliojimo dieną netenka galios 1967 m. rugsėjo 7 d. Konvencija dėl muitinės administracijų tarpusavio pagalbos teikimo.

⁽³⁾ OL L 17, 1997 1 21, p. 2.

33 straipsnis

Prisijungimas

1. Bet kuri valstybė, kuri tampa Europos Sąjungos valstybe nare, gali prisijungti prie šios Konvencijos.
2. Europos Sąjungos Tarybos parengtas šios Konvencijos tekstas prisijungiančios valstybės narės kalba yra autentiškas.
3. Prisijungimo dokumentai deponuojami depozitarui.
4. Ši Konvencija bet kuriai prie jo prisijungiančiai valstybei įsigalioja praėjus 90 dienų po to, kai ji deponuoja prisijungimo dokumentą arba šios Konvencijos įsigaliojimo dieną, jeigu ji dar nėra įsigaliojusi pasibaigus nurodytam 90 dienų laikotarpiui.
5. Jei ši Konvencija dar nėra įsigaliojusi deponuojant prisijungimo dokumentus, prisijungiančioms valstybėms narėms taikoma 32 straipsnio 4 dalis.

34 straipsnis

Pakeitimai

1. Bet kuri valstybė narė, kuri yra Aukštoji Susitariančioji Šalis, gali siūlyti šios Konvencijos pakeitimus. Bet kuris siūlomas pakeitimas siunčiamas depozitarui, kuris jį perduoda Tarybai ir Komisijai.

2. Nepažeidžiant 31 straipsnio 2 dalies, Konvencijos pakeitimus priima Taryba, kuri rekomenduoja juos priimti valstybėms narėms laikydamosi jų konstitucinių reikalavimų.

3. Pakeitimai, priimti vadovaujantis 2 dalimi, įsigalioja pagal 32 straipsnio 3 dalį.

35 straipsnis

Depozitaras

1. Šios Konvencijos depozitaras yra Europos Sąjungos Tarybos generalinis sekretorius.

2. Depozitaras *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* skelbia informaciją apie šios Konvencijos priėmimus ir prisijungimus prie jos, įgyvendinimą, deklaracijas ir išlygas, taip pat apie visus kitus su šia Konvencija susijusius pranešimus.

En fe de lo cual los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έδωσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá Fhianú sin, chuir la Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze Overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo-assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente Convenção.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Till bekræftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Bruselas, el dieciocho de diciembre de mil novecientos noventa y siete, en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles, den attende december nitten hundrede og syvoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am achtzehnten Dezember neunzehnhundertsiebenundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δέκαοκτώ Δεκεμβρίου χίλια εννιακόσια ενήντα επτά, σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα· κάθε κείμενο είναι εξίσου αυθεντικό και κατατίθεται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels on the eighteenth day of December in the year one thousand nine hundred and ninety-seven in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le dix-huit décembre mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chaque texte faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil ar an ochtú lá déag de Nollaig sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì diciotto dicembre millenovecentonovantasette, in un unico esemplare, in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascun testo facente ugualmente fede, e depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de achttiende december negentienhonderd zevenennegentig, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em dezoito de Dezembro de mil novecentos e noventa e sete em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä kahdeksantentoista päivänä joulukuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä yhtenä alkuperäiskappaleena, joka talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon ja jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Som skedde i Bryssel den artonde december nittonhundra nittoniosju i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga, vilket skall deponeras i arkivet vid generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd.

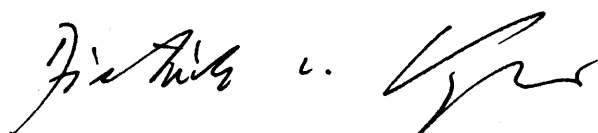
Pour le gouvernement du royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

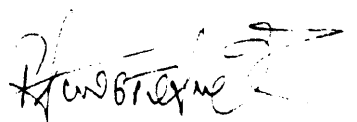
For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση Ελληνικής Δημοκρατίας

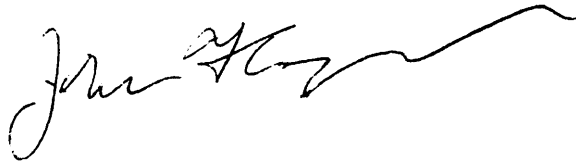
Por el Gobierno del Reino de España

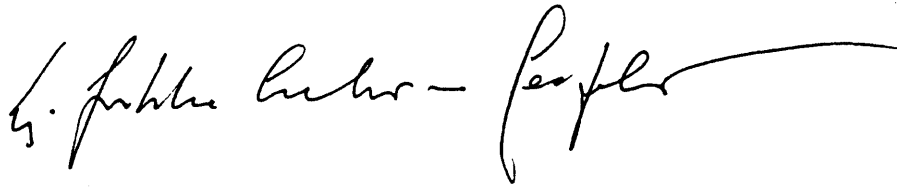
Pour le gouvernement de la République française

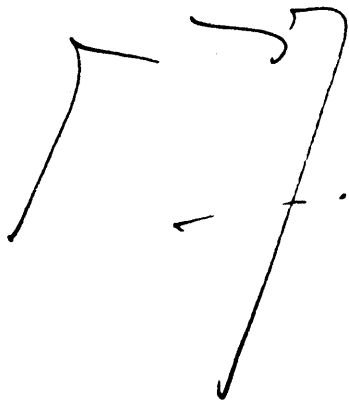
Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

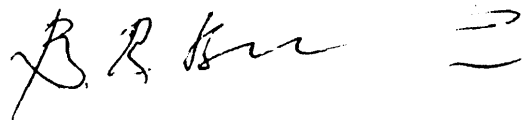
Per il governo della Repubblica italiana

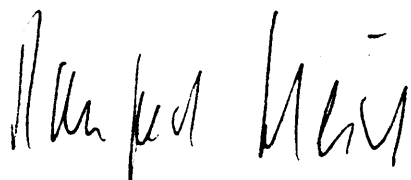
Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

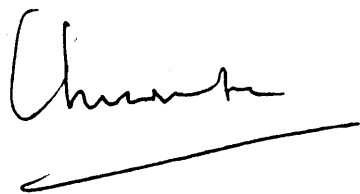
Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

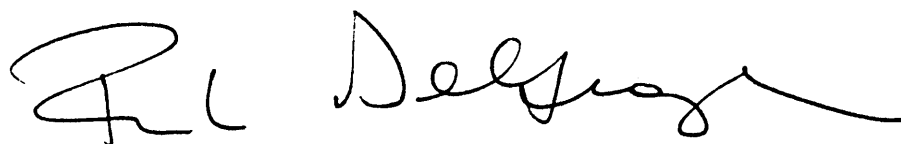
Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På Konungariket Sveriges vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

PRIEDAS

PRIE KONVENCIJOS PRIDĖTINOS IR PASKELBTINOS OFICIALIAJAME LEIDINYJE DEKLARACIJOS

1. *Dėl 1 straipsnio 1 dalies ir 28 straipsnio*

Pagal Konvencijos 28 straipsnyje numatytos prievolės teikti pagalbą išimtis, Italija pareiškia, kad, remiantis Konvencija, tarpusavio pagalbos prašymų dėl pažeidimų, kurie pagal Italijos įstatymus nelaikomi nacionalinių arba Bendrijos muitų teisės aktų pažeidimais, vykdymas gali pažeisti viešąją tvarką arba kitus esminius nacionalinius interesus dėl prižasčių, susijusių su šalies institucijų pasidalijimu kompetencija vykdant nusikaltimų prevenciją ir persekiojimą.

2. *Dėl 1 straipsnio 2 dalies ir 3 straipsnio 2 dalies*

Danija ir Suomija pareiškia, kad Konvencijos 1 straipsnio 2 dalyje ir 3 straipsnio 2 dalyje vartojamas sąvokas „teisminės institucijos“ arba „teisminė institucija“, jos aiškina taip, kaip nurodė savo deklaracijose, pateiktose vadovaujantis 1959 m. balandžio 20 d. Europos konvencijos dėl savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose 24 straipsniu.

3. *Dėl 4 straipsnio 3 dalies antrosios įtraukos*

Danija pareiškia, kad kiek tai su ja susiję, 4 straipsnio 3 dalies antroji įtrauka apima tik veiksmus, kuriuos atlikdamas asmuo dalyvauja, kai grupė kartu veikiančių ir bendro tikslo siekiančių asmenų daro vieną arba kelis atitinkamus pažeidimus, taip pat situacijas, kai atitinkamas asmuo tada, kai faktiškai įvykdomas konkretus nusizengimas arba nusizengimai, nedalyvauja; toks dalyvavimas privalo būti pagrįstas žinojimu apie grupės tikslus ir bendrąją jos vykdomą nusikalstamą veiklą arba žinojimu apie grupės ketinimą įvykdyti atitinkamą (-us) nusizengimą (-us).

4. *Dėl 4 straipsnio 3 dalies trečiosios įtraukos*

Danija pareiškia, kad, kiek tai yra su ja susiję, 4 straipsnio 3 dalies trečioji įtrauka bus taikoma tik pirminiems nusizengimams, kai už nusikalstamu būdu įgytų prekių slėpimą visada baudžiama pagal Danijos įstatymus, įskaitant Danijos baudžiamojo kodekso 191 straipsnio a dalį dėl nusikalstamu būdu įgytų narkotikų slėpimo ir Danijos Baudžiamojo kodekso 284 straipsnį dėl prekių slėpimo, susijusio su kontrabanda ypač sunkinančiomis aplinkybėmis.

5. *Dėl 6 straipsnio 4 dalies*

Danija, Suomija ir Švedija pareiškia, kad 6 straipsnio 4 dalyje nurodyti ryšių palaikymo pareigūnai taip pat gali atstovauti Norvegijos ir Islandijos interesams arba atvirksčiai. Penkios Šiaurės šalys nuo 1982 m. yra sudariusios susitarimą, pagal kurį reziduojantys vienos iš susitarime dalyvaujančių šalių ryšių palaikymo pareigūnai taip pat atstovauja ir kitoms Šiaurės šalims. Šis susitarimas buvo sudarytas siekiant suaktyvinti kovą su narkotikų gabenimu ir palengvinti ekonominę naštą, tenkančią atskiroms šalims įkurdinant ryšių palaikymo pareigūnus. Danija, Suomija ir Švedija teikia didelę reikšmę tolesniam šio gerai veikiančio susitarimo taikymui.

6. *Dėl 20 straipsnio 8 dalies*

Danija pareiškia, kad ji priima 20 straipsnio nuostatas tokiomis sąlygomis:

Kai vienos valstybės narės muitinė vykdo persekiojimą ir kerta kitos valstybės sieną jūroje arba oro erdvėje toks persekiojimas gali būti tęsiamas Danijos teritorijoje, taip pat Danijos teritoriniuose vandenyse bei oro erdvėje virš Danijos teritorijos ir teritorinių vandenų, tik tada, kai kompetentinga Danijos institucija yra gavusi išankstinį pranešimą apie tai.

7. *Dėl 21 straipsnio 5 dalies*

Danija pareiškia, kad ji priima 21 straipsnio nuostatas tokiomis sąlygomis:

Stebėjimas kirtus sieną be išankstinio leidimo gali būti vykdomas tik vadovaujantis 21 straipsnio 2 ir 3 dalimis, jei yra rimto pagrindo manyti, kad stebimi asmenys yra įsitraukę į vieną iš 19 straipsnio 2 dalyje nurodytų pažeidimų, kurį padarius taikoma ekstradicija.

8. *Dėl 25 straipsnio 2 dalies i punkto*

Valstybės narės įsipareigoja Taryboje nuolat pranešti viena kitai apie priemones, kurių ėmėsi siekdamos užtikrinti, kad būtų laikomasi i punkte nurodytų įsipareigojimų.

9. *Deklaracija, pateikta vadovaujantis 26 straipsnio 4 dalimi*

Pasirašydamos šią Konvenciją šios valstybės pareiškia, kad pripažįsta Teisingumo Teismo jurisdikciją pagal procedūras, nustatytas 26 straipsnio 5 dalyje:

- Airija – pagal procedūras, nustatytas 26 straipsnio 5 dalies a punkte,
- Vokietijos Federacinė Respublika, Graikijos Respublika, Italijos Respublika ir Austrijos Respublika – pagal procedūras, nustatytas 26 straipsnio 5 dalies a punkte.

DEKLARACIJA

Vokietijos Federacinė Respublika, Italijos Respublika ir Austrijos Respublika pasilieka sau teisę savo nacionaliniuose įstatymuose numatyti, kad tada, kai nagrinėjant bylą nacionaliniame teisme, kuriam priėmus sprendimą nebegalima pasinaudoti jokiais teisminėmis teisių gynimo priemonėmis pagal nacionalinius įstatymus, kils klausimui, susijusiam su Konvencijos dėl muitinės administracijų tarpusavio pagalbos ir bendradarbiavimo aiškinimu, tas teismas privalės perduoti tokį klausimą svarstyti Europos Bendrijų Teisingumo Teismui.
